

Bauzà es complica encara més

Per si el PP no ho tenia prou complicat, José Ramón Bauzà ha impedit que el batlle de Palma, Mateu Isern, que té una alta valoració ciutadana, repeteixi de candidat.

Les mesures que pren José Ramón Bauzà no s'entenen gaire mai. Però, darrerament, encara menys. L'última és impossible de comprendre. A set mesos de les eleccions ha impedit que Mateu Isern, el batlle de Palma, repeteixi com a candidat l'any que ve. A través d'un pacte amb José María Rodríguez, que és el cap de l'agrupació del PP a la capital, ha anat forçant una situació de pressió sobre l'alcalde, que va esclatar la setmana passada quan el primer regidor anuncià, com volien els seus adversaris, que no concorrerà a la reelecció i que abandonarà la política.

Es dona la circumstància que a totes les enquestes Isern ha tingut una valoració ciutadana, entre 2012 i ara mateix, molt més positiva que la del president i que qualsevol altre càrrec conservador. Per aquesta raó, des de l'anàlisi dels interessos electorals del PP, no es pot entendre l'execució. "En realitat és molt bo d'entendre, tot es redueix al fet que qui no accepta sense piular el que ell [Bauzà] diu ho paga. Ell vol gent d'obediència cega. No només al Govern sinó a totes les institucions controlades pel PP." Així s'expressava en una conversa informal amb aquest setmanari dimarts de la setmana passada, al Parlament balear, Antoni Pastor, diputat electe pel partit conservador fa tres anys però que posteriorment, per diferències amb Bauzà, abandonà el PP.

Gelosies i odis. Mateu Isern era un absolut desconegut quan el 2007 José Ramón Bauzà el fitxà perquè fos cap de llista del PP a les eleccions municipals de Palma. Gràcies, com tot, a l'enfonsament del PSOE (de 50.000 a

39.000 vots, en números rodons, entre 2003 i fa tres anys) que passà d'11 a 9 regidors, els conservadors (de 66.000 a 69.000 sufragis) pujaren de 14 a 17 escons. Sobre 29 que en té el consistori palmès. O sigui, una majoria absoluta molt còmoda, més àmplia que mai.

Els primers mesos van ser plàcids. Tanmateix, la tranquil·litat s'acabà aviat per a Isern. A les festes del patró de

Palma de 2012, Sant Sebastià –dia 20 de gener–, el batlle llegí en castellà i català el seu discurs d'obertura del període festiu. Va rebre, com a protesta, els xiulets de nacionalistes presents. L'endemà, en un gest inhabitual en els polítics, valorà davant de molts periodistes que "m'he equivocat, hauria d'haver parlat només en mallorquí perquè es tracta de la festa tradicional de Palma". Aquell gest va merèixer la irritació profunda al Consolat de Mar, seu del Govern. El president Bauzà ja havia anunciat la seva croada contra el català i que la primera autoritat de Palma es desmarqués d'allò que ell ordenava li va saber molt de greu. Segons les fonts consultades, coneixedo-

El batlle de Palma, Mateu Isern, s'ha vist obligat a renunciar a la reelecció perquè així ho ha volgut el president José Ramón Bauzà.

res de l'afer intern, en aquell moment el Consolat posà Isern sota sospita, per dir-ho així.

Al cap de pocs mesos, quan s'anunciaren les grans retallades a l'administració autonòmica, el batlle va optar per una estratègia molt més amable. Isern es reuní amb els sindicats, els explicà la situació, els digué que no podia fer altra cosa que rebaixar la despesa pública però en tot moment mantingué obert el canal de comunicació i fins i tot arribà a no retallar tant com en principi havia anunciat. Al Consolat es va viure allò com un atac directe a Bauzà. Tant ell com el seu cercle de ferro –la gent d'absoluta confiança política i personal del president, mitja dotzena de persones entre els quals destaquen el conseller de Presidència, Antonio Gómez, i el cap del gabinet de Presidència, Javier Fons– valoraren que el que estava fent Isern era posar-se de perfil davant dels problemes. Que s'acovardia, en fi. En aquell moment se li va fer la creu.

El 25 de març de 2012 l'Obra Cultural Balear va celebrar una massiva manifestació contra les anunciades mesures en política lingüística: l'elecció de llengua per part dels pares d'alumnes de fins els 7 anys, la degradació del català de requisit a mèrit per accedir a fer feina a l'administració i la introducció de l'anglès com a tercera llengua vehicular a l'ensenyament juntament amb el català i castellà. El destinatari de totes les crítiques era Bauzà. Isern se'n salvà. No va fer cap declaració a favor del català, però tampoc en féu de favorables a la política lingüística del Govern. I això va irritar molt més encara el president.

Durant aquell any al Consolat es va anar instaurant la idea que el batlle de Palma en realitat no era un covard, com es pensaven, sinó alguna cosa pitjor: un traïdor. Ho deduïen per allò que començaven a reflectir les enquestes publicades. Que, mentre la imatge popular de Bauzà s'estava enfonsant, la d'Isern era bona, molt millor que la del president. El començaren a veure com un potencial contrincant intern.

A partir d'aquell moment la gelosia de Bauzà es va anar fent més i més intensa. Quan, el 2013, l'Ajuntament de Palma va anunciar que mantindria el requisit del català per a una cinquena part dels funcionaris, en una interpre-

El president Bauzà està gelós del batlle de Palma i el considera un adversari intern, per això l'ha sacrificat: no vol competència.

José María Rodríguez, el cap de l'agrupació de Palma del PP, ha pactat amb Bauzà contra Isern per deixar fora de combat el batlle.

tació laxa de la llei autonòmica que havia aprovat el Parlament, el president es posà furiós contra el batlle. Va ser en aquell moment quan començà a aparèixer en alguns mitjans, pocs encara –en el EL TEMPS sí–, el soterrat enfrontament.

Guerra oberta. José María Rodríguez, el cap de l'agrupació de Palma, va tenir inicialment una bona

relació amb Isern. Però aviat xocaren. Rodríguez volia intervenir més intensament en les decisions que prenia el consistori, a la qual cosa es negà el batlle. La divergència s'anà fent cada cop més profunda. Però el cap local del partit no tenia prou pes en el conjunt del PP que forçés una rebel·lió contra Isern. Tanmateix, això canvià el 2013.

Bauzà, cada pic més aïllat internament per raó de les polítiques que portava a terme, de sobte trobà un possible aliat important: Rodríguez. Amb el suport del cap de la poderosa agrupació de Palma –la més gran en militància i pes a l'hora de triar la cúpula del partit– el president s'assegurava que no hi hauria cap cop intern en contra seva. Així ho pactaren. En bescanvi, Rodríguez rebia el suport de l'altre per iniciar l'estratègia de progressiu assetjament polític a Isern amb l'objectiu d'obligar-lo a renunciar a tornar ser candidat el 2015.

A finals de 2013 les desavinences entre el batlle i els altres dos es feren públiques. Cada banda filtrava als periodistes tot tipus de malediccions sobre els adversaris. A l'inici del 2014 la tensió interna en el PP per aquest motiu anà creixent. A la primavera es conegué que Rodríguez i Bauzà forçarien unes eleccions primàries per fer definir d'una vegada Isern. Estaven convençuts que no s'atreviria a presentar-se perquè, raonaven en converses privades amb periodistes, "sap que no té prou suports entre la militància".

Al final no hi hagué primàries, però la pressió no cessà. L'aparell del partit posà com a data màxima el 23 d'octubre per triar el cap de la candidatura a Palma de l'any que ve. Isern intentà desesperadament obtenir el suport de la cúpula de Madrid per continuar. Però la central no volgué enfrontar-se amb el duet que controla el partit tant a Balears com a Palma, tot i que s'estimava més que seguís el batlle actual. Sense prou suports, finalment, el dia 21 Mateu Isern convocava una roda de premsa en la qual, molt dolgut, anunciava que "en acabar el meu mandat, abandonaré la política".

Bauzà i Rodríguez guanyaven, sens dubte. Encara que, a Palma, la immensa majoria dels observadors analitzen que qui perd és el PP.